

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput VI. [Curandum ut Amici & assistentes, é domo luctus, reportent domum suam rationes & modos aliquos parandi se ad bonam mortem.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

piris nutu, vel manus compressione,
sibi indicet an iterum desideret sa-
cramentaliter absolvi.

CAPUT VI.

§. I.

*Quanam morituo præstanda sint ab Amico
fidele.*

Postquam moribundus expiraverit, orationesque funebres recitatae fuerint, Amicus fidelis defuncti animam parentibus, circumstantibusque sedulo commendabit; dicet autem nullo modo defunctum efficacius ab eis juvari posse, quam si purgata statim per confessionem conscientia ad communionem religiosè accedant, eique communionis suae fructum aliquem, per modum suffragii impertiant. Et ne nihil è domo luctus assistentes domum suam reportent; intelligant ex Amico fidele quam consultum sit per re-

Etiam

Etiam vitæ innocentis viam ad bonam ac felicem mortem ambulare, vitæ verò innocentiam acquiri conseruarique per Sacramentorum pœnitentiæ & Eucharistiæ frequentationem.

2. Quàm iuuet ad solatium animæque tranquillitatem in morte obtinendam, de totius vitæ noxis generaliter aliquando confessum esse, eaque tempestivè nomina delivisse, quibus, sive ad famæ, sive ad bonorum restitutionem obligamur.

3. Bene expendat Amicus fidelis, coram assistentibus, quàm pretiosum sit tempus quod ad salutem nostram operandam Divinum nobis Numen concedit. Dicat nos versari in hoc sæculo sicut mercatores in nundinis, quarum tempus cum præterierit, negotiari frustra desideres.

*Fronte capitata 3 post est occasu
calva.*

4. Dicat vitam hanc esse quasi
K auri-

aurifodinam thesaurumque passim
 expositum unde sibi omnes, exiguo
 admodum labor, eruere possint di-
 vitias æternum duraturas. Quid
 ergo juxta Apostoli monitum, ejus-
 modi bonis comparandis insuda-
 mus? a Bonum, inquit, facientes non
*deficiamus tempore enim suo metemus non
 deficientes.*

5 Scitari poterit, satisne videam
 quanta sit voluptatum, divitiarum
 honorum, rerumque omnium ter-
 renarum vanitas, quæ tam miserum
 ac infelicem sortiuntur exitum
 Quid tandem hinc ex iis asporta-
 mus? linteolum unum, infami lute
 ac sanie, jam jam sædandum, &
 vermibus corrodendum. b *Subter-*
*sternetur tinea, inquit Propheta, &
 operimentum tuum erunt vermes.*

6. E contrario virtutum bono-
 rumque operum fructus erunt su-
 visissimi, neque modò in hac, sed
 in futura illa ac beata vita pe-
 rennabunt, juxta illud Joannis
 b. *Ann.*

a Gal. 5. b Isa. 14.

a *Audivi vocem de caelo dicentem mihi, scribe, beati mortui qui in Domino moriuntur: amodo jam dicit spiritus ut requiescant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos, ad gloriam, nempe, perpetuamque felicitatem.*

7. Cùm mors sit tam certa, hora verò tam incerta, perat à circumstantibus, quomodo audeamus nobis longam vitam polliceri, & ea spe decepti, vitæ melioris curam studiumque deponere! bene profectò, ut omnia, Divus Hieronymus: Indignus est nomine Christiani, qui in eo statu vult vivere, in quo nollit mori. Proinde, se quisque examinet, videatque diligenter, ecquid sit in interiori animæ domo, quod abesse vellet, si mors ipsa jam prore foribus staret: Erit Epilogi instar, verum istud ac salutare Philosophorum pronunciatum.

§ II.

*Sepè de morte antè mortem me-
ditandum.*

Videtur optimo Dei naturæque consilio factum esse, ut homo, quotidie, velit nolit, quodammodo cogatur mortis suæ meminisse, cujus imaginem ante se continenter expressam habet. Dicamabo, mi homo, quid est somnus, cui quotidie libenter juxta ac liberaliter indulges? nōne imago mortis? cave ne ges, ne tibi stulti nomen accersas: quid lectus, ubi, quasi in tumulo absconderis? nōne imago tui sepulchri? quid stragula, quibus, cadaveris instar, obvolveris? nōne prænuncia sunt linteoli tui feralis?

a *Accedat ergo homo & cor altum,*
& quod ruditer natura præfigurat,
altiori mentis indagine perscrute-
tur. b *Sedebit solitarius,* inquit Pro:
a Ps. 61 b *Thren 3.* phet

pheta & elevabit super se. Non aberit pretium operæ: nam si fabricando fabri simus, hoc, ut spero meditando sæpè de morte consequemur, ut, ut cùm seriò obeunda advenerit, peritè magis ac salutariter obeatur. *Semper morere*, inquebat ille, *ut mortuus semper vivas*. Faciebat id D. Paulus, unde ad Corinthios: a *Quotidie morior*.

Et nos, quibus incumbit semel duntaxat reapse mori, moriamur sæpius, imaginatione, id est mortem nobis quasi præsentem constituamus; & quomodo excipienda obeundaque sit, sedula mentis cogitatione pertractemus. Indignabatur olim Hieronymus, undique magistros accersiri, à quibus, omnes ferè artes addiscerentur, doctrinam verò Christianam, ita passim ab omnibus negligi. ut de magistris consulendis ne cogitaretur quidem. Idem queri possit de neglectu Artis bene moriendi, & hinc ille lacryma; idè scilicet, tam invisà mors, a I. Cor. 15. K 3 tam

ramque terribilis existimatur; haud dubiè futura gratior, aut saltem minus terribilis, si frequenti meditatione magis familiarem illam nobis faceremus.

Haud difficulter artem illam exercemus, cujus experimentis crebrioribus habitum jam nobis comparavimus.

Concedunt in campum qui ad bravium adspirant, ibique equos suos fursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, quaquaversum, denique inflectunt, ac gyros mille conficiunt, ut, ubi in equestri palæstradiu multumque proluserint, auram tandem gemmam (quod est equestris decursionis præmium) facilius assequantur.

Ita solent & qui artis cujusvis specimen aliquod singulare edere statuunt, non ante id faciunt, quam multis experimentis in tyrocinio, industriam suam magistro artis probaverint. Et nos, priusquam artis bene moriendi solemne documentum,

rum,

tum, & quasi professionem edamus (*periculosa plenum opus alee*) in præcedentibus experimentis, toto vitæ nostræ tyrocinio utiliter admodum exercemur; ita enim fiet ut bene morientium jus, ac prærogativam nanciscamur, inque eorum collegium ac ordinem, in cælum, inquam, Deo Agonotheta adlegamur.

Quid porrò restat, nisi ut mortuo sepultoque Epitaphium componatur.

S. III.

E P I T A P H I U M
H O M I N I S C H R I S T I A N I,
S I S T E V I A T O R;

Et ad me, Sodes, Descende

In hanc Domum Figuli:

Et scies, si nescis,

Q U I D S I S, Q U I D F U T U R U S,

Nam & ego, quod es,

F U I,

Et quod sum

T U E R I S.

Ego putredinis filius, & fra-
ter Vermium.

N O M E N ne quare,

Evanuit cum vita.

Q U I D I L L A ?

Heu!

Heu ! Vita continenter currit ad
Mortem, etiam invita.

*Ad Mortem, autem?
imò verò*

AD ÆTERNITATEM.

Ah ! quàm vellem plus

VIRTUTI,

Minùs permissem me

VANITATI.

Nunc istud mihi non nisi optare,
Tibi, etiam præstare licet.

FELICISSIMÆ ÆTERNITATIS
*Portum ingredi potes plenis velis,
Si ita velis.*

Ut non impingas in scopulum
RESPICE scopum;

Morere, inquam, & sæpe morere:

*Hoc Vita tua erit probatior quò in
illa mors ista crebrion.*

EXTREMUM

QUOD TE ALLOQUOR, HOC EST:

Si sæpè attenderis umbram

OCCIDENTIS TUI,

Pertinges ad veram Lucem

ORIENTIS ÆTERNI.

S E D

Væ illis quibus factæ sunt umbræ
longiores Vespèri;

a Inquit Propheta.

ILLUD VÆ, TU CAVE.

MODUM QUÆRIS

*Cogita dies antiquos & annos
b æternos in mens. habes*

ABI

a H ey. 6. b Psj. 27.

ABI MODO,

Et quod ego tibi aeternum ut
gaudeas ; Tu mihi recipro-
ca prece serio ad-
precare.

Finis prima Partis.

AMICI